

Rakovszky Zsuzsa

DAL AZ IDŐRŐL

Fésű földben, karóra víz alatt,
madártetem a hóban...
Száz év előtti karácsonyi lap
a bombatalálat érte fiókban.
Fényképcsomag: aki már nincs sehol,
vízparton áll, gyerek fölé hajol,
sötét haja lobog a nyári szélben.
Szilánkok egy ház romjai alól,
amely leégett az idő tüzeiben.

Fakó zseblámpafény erőlködik,
hogyan kimentsen az éjből valamit.
Kölcsön-létre lobbantsa, ami nincs.
A múlt kihamvadt évtizedeit
villantáná törött tükördarab.
Ahogy a kő fölött beforr a hab,
ahogy a gyűrű szétfut a hangtalan vízen –
a végén ráncatlan nemlét marad,
mintha sosem lett volna semmi sem.

Parnasszus, 2010. nyár

(Rakovszky Zsuzsa 1950-ben született Sopronban. Verset és prózát egyaránt ír, műfordítással foglalkozik. József Attila-, Babérkoszorú- és Kossuth-díjas.)